

Mál nr. 240/2024

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging ökutækis.

Skráningarnúmer ökutækis(A)

Umfang tjóns. Afnotamissir.

Gögn.

1. Málskot móttakið 25. júní 2024.
2. Bréf V móttakið 11. nóvember 2024 ásamt fylgiskjölum.
3. Viðbótarathugasemdir M dags. 12. nóvember 2024.

Málsatvik.

Hinn 22. febrúar 2024 varð árekstur milli bifreiðanna A og B, sem er í eigu M. Ágreiningur um sakarskiptingu var lagður fyrir Tjónanefnd vátryggingafélaganna og var niðurstaða hennar sú að A sem var á tjónsdegi vátryggð hjá V, bæri alla sök á árekstrinum en upphafleg niðurstaða V var sú að skipta bæri sök til helminga.

Hins vegar greinir aðila á um hvort greiða eigi M bætur vegna afnotamissis B í 30 daga eða 48 daga eins og M fer fram á. Í málskoti kemur fram að 48 dagar hafi liðið frá árekstrinum og þar til M fékk B í hendur að viðgerð lokinni. M geti ekki borið hallann af því að málið hafi tafist vegna rangs sakarmats í upphafi eða vegna þess að samskipti milli vátryggingafélaga eða V og viðgerðaraðila, hafi tafið málið. Hún hafi einfaldlega orðið fyrir tjóni og ekki haft bifreiðina til afnota í 48 daga. Beri að greiða henni bætur til samræmis við það.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram á áreksturinn hafi átt sér stað 22. febrúar 2024, en tjónstilkynning ökumanns B hafi ekki borist vátryggingarfélagi M fyrr en viku síðar, eða 29. febrúar. Tjónstilkynning hafi þá ekki borist V fyrr en 4. mars. Niðurstaða tjónanefndar hafi legið fyrir hinn 12. mars sama ár, en M hafi áður, eða hinn 5. mars, verið búin að fjarlægja bifreiðina sem var óökuhæf eftir áreksturinn, af geymslusvæði Króks. M hafi svo ekki aðhafst neitt í kjölfar niðurstöðu tjónanefndar fyrr en 22. mars 2024, þegar samskipti voru milli dóttur M og V. Í kjölfarið hafi V haft samband við viðgerðaraðila vegna tjónmats. Vegna páskaleyfis hafi tjónamat ekki borist fyrr en 4. apríl. Í heild hafi því liðið 22 dagar frá árekstri og þar til tjónamat barst V, en frá 5. mars til 4. apríl hafi B verið í vörslu M og V því ekki haft forsendur eða heimildir til að koma viðgerðarferli af stað. Hafi V samþykkt tjónamatið sama dag og það barst og viðgerð verið lokið 10. apríl. Að mati V geti það ekki talist ábyrgt fyrir tímanum sem leið frá árekstri og þar til tilkynnt var um tjónið. Hið sama gildi um þann tíma sem liðið hafi frá því að niðurstaða tjónanefndar lá fyrir og fram til þess að dóttir M hafði samband við V. Það hafi verið í höndum M að láta framkvæma tjónamat og/eða afla þeirra upplýsinga sem hún taldi þörf á til að halda áfram með málið eftir að niðurstaða nefndarinnar lá fyrir. Sé samtals um að ræða 17-33 daga sem það hafi verið á ábyrgð og forræði M að tilkynna um tjónið og hefja viðgerðarferli, en á þeim tíma hafi V annars vegar ekki haft vitneskju um tjónið og hins vegar ekki heimildir til að aðhafast vegna þess. V hafi nú þegar greitt M bætur sem nemi afnotamissi í 30 daga og hafni frekari kröfum um bætur vegna afnotamissis.

Í viðbótarathugasemdum M kemur fram að hún hafi ekki stýrt ferlinu í kringum viðgerðina, og hafi hún ansi oft rekið á eftir tjónamati í því skyni að fá B viðgerða. Þá er því sérstaklega mótmælt að B hafi verið í hennar vörslum á umræddu tímabili.

Álit.

Óumdeilt er að V beri að bæta það fjárhagslega tjón sem M varð fyrir vegna áreksturs A og B. Það er meginregla í skaðabótarétti að það hvílir á tjónþola að sýna fram á umfang tjóns síns, svo og að takmarka það eins og kostur er. Þegar um afnotamissi er að ræða gerir V ekki kröfu um að sýnt sé fram á raunverulegt umfang fjárhagslegs tjóns heldur stendur tjónþolum til boða að fá greiðslu á afnotamissi: meðan á „eðlilegum viðgerðartíma“ stendur.

Fyrir liggur að V hefur greitt M bætur vegna afnotamissis í 30 daga, eða samtals 165.000 kr. M fer hins vegar fram á greiðslu vegna 48 daga en óumdeilt virðist að bifreið hennar hafi verið óökuhæf frá árekstri og þar til viðgerð á henni var lokið eða í 48 daga.

Fyrir liggur tjónstilkynning frá dóttur M til vátryggingafélags þess sem M er í viðskiptum við, og er hún dagsett 29. febrúar 2024. Samkvæmt gögnum málsins átti árekstur A og B sér stað hinn 22. febrúar og verður því að miða við að ekki hafi verið tilkynnt um tjónið fyrr en viku síðar. Verður að fallast á með V að M beri ábyrgð á þeim drætti og að V verði ekki gert að greiða bætur vegna afnotamissis sem kom til vegna hans. Þá verður ráðið af gögnum málsins að 10 dagar hafi liðið frá því niðurstaða tjónanefndar um sakarskiptingu barst þar til dóttir M hafði samband við V og virðist ekkert hafa verið aðhafst af hálfu M á þeim tíma. Er þá nokkuð óljóst hvort og þá á hvaða tímabili A var í vörslum M. Verður að telja að framangreindur dráttur á rekstri málsins sé ekki á ábyrgð V og ekki innan þess tíma sem rúmast innan „eðlilegs viðgerðartíma“.

Í ljósi alls framangreinds og eins og mál þetta liggur fyrir nefndinni er það mat hennar að M hafi ekki sýnt fram á að hún hafi orðið fyrir frekara tjóni vegna afnotamissis en V hefur þegar greitt bætur vegna.

Niðurstaða.

M á ekki frekari rétt á bótum vegna afnotamissis en V hefur þegar greitt.

Reykjavík, 3. desember 2024.
rafræn undirskrift

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir